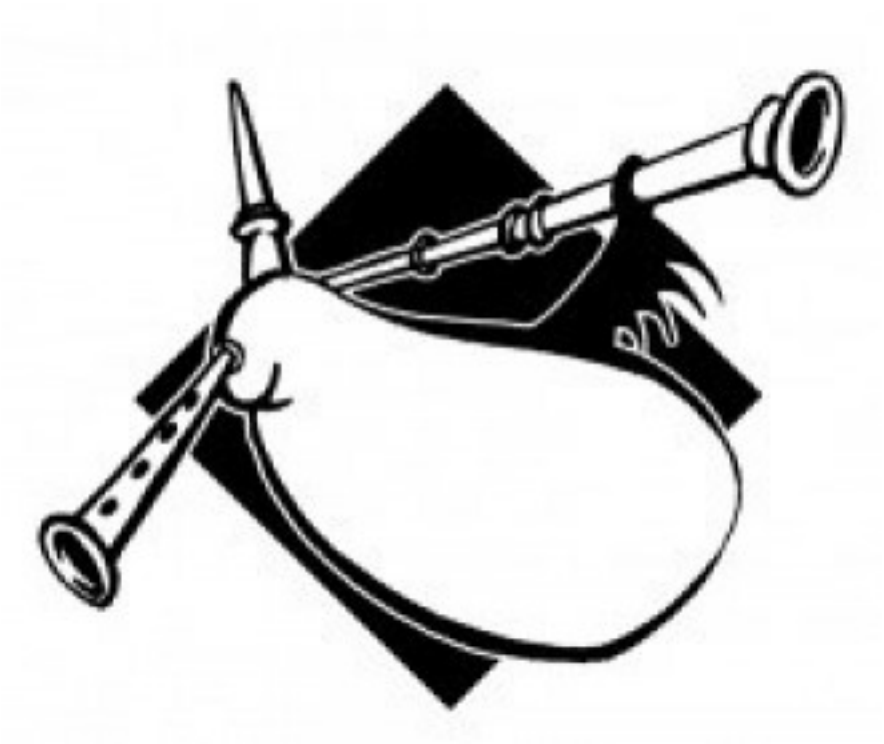
Versos de setembre 2020

A la vora del Calders,
relaxat dins la cabana,
veig que acaba la setmana
i com que arriba un mes més,
amb la gaita, un servidor
engipono quatre versos
sobre temes ben diversos
que distreguin el lector.
I em pregunto a mi mateix
Què diré a la clientela?
Que el coronavid té tela
i persisteix tanmateix.
Més que mai el morrió
aquest any ens farà falta
si volem deixar ben alta
la nostra Festa Major.
Siguem molts o siguem pocs,
es tracta de no fer l'ase
i, si es pot, quedar-se a casa
per veure el castell de focs.

I qui vulgui més sarau.
que es posi a fer l'animal,
de manera virtual.
Tinguem doncs la festa amb pau.

Com ens hem de veure, ai las!
El Barça com mai fa figa;
ni la Champions ni la Lliga
no hem pogut ficar al cabàs.
Ai renoi! En Bartomeu
i en Messi ja no s'avenen
i si parlant no s'entenen,
això no ho para ni Déu.
¿Que pot costar massa car
i el preu d'en Messi els espanta?
Si pagant sant Pere canta,
més canten els Emirats
amb petrodòlars comptats,
tant o més que els de Qatar.

Mentrestant, a Lledoners,
víctimes de la mentida
i la venjança podrida,
hi tenim uns presoners.
Homes plens de dignitat
que amb una actitud ben noble
van donar la veu al poble
i massa car ho han pagat.
Ja n'hi ha prou de repressió
de l'Espanya castellana
i d'un rei tan tarambana
com Felip VI, el Borbó!
Per això recordo, aquí,
els nostres presos polítics.
Per més que estiguem de festa
i ens amenaci la pesta
siguem honestos i crítics,
Algú ho havia de dir!